

FATF

Рекомендації по запровадженню фінансових заходів відповідно до резолюцій Ради Безпеки ООН для протидії розповсюдженню зброї масового знищення

I. ВСТУП

Цілі

1. Ці рекомендації призначені для:

(a) допомоги юрисдикціям у запровадженні цільових фінансових санкцій, передбачених Резолюціями Ради Безпеки ООН щодо запобігання розповсюдженню зброї масового знищення, на даний момент - S/RES/1718(2006), S/RES/1737(2006) та S/RES/1747(2007);

(b) допомоги юрисдикціям у запровадженні фінансових обмежень передбачених Резолюціями Ради Безпеки ООН, щодо запобігання поширенню зброї масового знищення, на даний момент – S/RES/1695(2006) і S/RES1737(2006); та

(c) встановлення рамок для подальшого вивчення різноманітних заходів по боротьбі з поширенням зброї масового знищення згідно до S/RES/1540(2004) та S/RES/1673(2006).

2. Необхідно зазначити, що ці рекомендації не протирічать вже існуючим рекомендаціям в цій області і не мають за мету замінити інші заходи або зобов'язання, які на даний момент регулюють питання з коштами або іншими активами, або поширенням одиниць та технологій зброї масового знищення.

3. Ці рекомендації не мають обов'язкового характеру і не є прямо пов'язаними з будь-якою з 40+9 Рекомендацій FATF, і, таким чином, не є визначаючими для оцінок або моніторингу FATF.

Передумови: Відповідні Резолюції Ради Безпеки ООН

4. Резолюції Ради Безпеки, згадані в параграфі 1, відрізняються спеціальними зобов'язаннями, які вони створюють для країн-членів ООН, особливо щодо:

- (a) природи необхідних фінансових заходів (наприклад цільові фінансові санкції або заборони щодо фінансової діяльності).
- (b) об'єктів цих заходів та органів, що відповідають за визначення цих об'єктів; та
- (c) відповідальності юрисдикцій та їх громадян, включаючи фінансові установи за введення таких заходів.

S/RES/1695(2006)

5. Згідно параграфу 4 з *S/RES/1695(2006)*, від юрисдикцій вимагається, у „відповідності з їх національними правовими повноваженнями та законодавством и у сумісності з міжнародним правом, приділяти значну увагу та запобігати постачанню ракет, або їх частин, матеріалів, товарів та технологій ракетного виробництва з КНДР [Корейської Народно- Демократичної Республіки], та переміщенню будь-яких фінансових ресурсів, пов'язаних з програмами КНДР по розробкам ракет або програмам зброї масового знищення.”

6. В цьому відношенні, кожна окрема юрисдикція має пильно стежити та консолідувати органи влади і зусилля для запобігання будь-яким фінансовим переказам, пов'язаним з прямими чи непрямыми постачаннями, продажем або переміщенням до КНДР виробів, матеріалів, обладнання, товарів та технології, які можуть сприяти розвитку таких програм, як зазначено в *S/RES/1718(2006)*.

S/RES/1718(2006)

7. Параграф 8(a) (i) та (ii) *S/RES/1718(2006)* містить перелік товарів і технологій, постачання, продаж або переміщення яких заборонено, оскільки вони можуть сприяти програмам КНДР з розробки ракет або зброї масового знищення.

8. Параграф 8(c) S/RES/1718(2006) забороняє забезпечення технічного навчання, інструктажу, надання послуг або сприяння щодо передачі, виготовлення, технічногообслуговування або використання заборонених товарів та технологій.

9. Згідно параграфа 8(d) S/RES/1718(2006), юрисдикції повинні „дотримуючись їх відповідних судових процедур, негайно заморозити кошти, інші фінансові активи та економічні ресурси, що знаходяться на їх території [...], якими володіють, контролюють, прямо чи опосередковано, особи чи суб'єкти визначені Комітетом 1718 або Радою Безпеки як такі, що зайняті в забезпеченні підтримки, у тому числі через інші незаконні дії, програм КНДР з ядерної зброї, іншим видам зброї масового знищення та балістичним ракетам, або персонами чи суб'єктами, що діють від свого імені та на свій розсуд, і пересвідчитися, що будь-які кошти, фінансові активи або економічні ресурси не можуть бути використані третіми особами або суб'єктами на їх територіях для сприяння таким особам або суб'єктам.
”

10. Комітет 1718 та Рада Безпеки ООН є органами, що відповідальні за визначення осіб та суб'єктів, що підпадають під заходи з замороження активів, і для яких невраховані кошти, або інші активи та економічні ресурси мають бути недоступними. Згідно до S/RES/1718(2006), всі країни-члени ООН мають задіяти свої установи та здатності для впровадження заходів по заморожуванню таких активів і забезпечити, що будь-які кошти, або інші активи чи фінансові ресурси не є доступними для таких осіб або суб'єктів, визначених Комітетом 1718 або Радою Безпеки, а також для таких, що діють від свого імені та на свій розсуд[1].

S/RES/1737(2006)

11. Згідно параграфу 6 S/RES/1737(2006), юрисдикції „повинні також вживати необхідних заходів для запобігання забезпечення Ірану будь-якою технічною підтримкою або навчанням, фінансовою підтримкою, інвестуванням, брокерськими та іншими послугами та переміщенням фінансових ресурсів та послуг, пов'язаних з постачанням, продажем, переміщенням заборонених виробів, матеріалів, обладнання, товарів і технологій”.[2]

12. Згідно параграфу 12 S/RES/1737(2006), юрисдикції „повинні заморозувати кошти, інші фінансові активи та економічні ресурси, що знаходяться на їх території [. . .], які

належать або контролюються особами чи суб'єктами, зазначеними в Додатку до S/RES/1737(2006)”, так само як тих додаткових осіб чи суб'єктів, що зазначені Радою Безпеки або Комітетом 1737 як причетні, прямо пов'язані або такі що надають підтримку, до розповсюдження Іраном розробок в галузі засекречених ядерних технологій або розвинення виробництва засобів доставки ядерної зброї, або осіб чи суб'єктів, які діють від свого імені та на свій розсуд, або суб'єктами, що належать чи контролюються ними, в тому числі незаконними шляхами [...], і переконатися, що будь-які кошти, фінансові активи, або економічні ресурси не є доступними для осіб або суб'єктів на їх території задля користі цих осіб та суб'єктів.

13. Відповідно до параграфу 6 S/RES/1737(2006), кожна окрема юрисдикція має консолідувати органи влади та зусилля для запобігання надання Ірану забороненої технічної або фінансової підтримки або послуг, вказаних в параграфі 11.

14. Відповідно до параграфу 12 S/RES/1737(2006), Комітет 1737 та Рада Безпеки є органами, що відповідальні за визначення осіб та суб'єктів, що підпадають під заходи з заморожування активів, і для яких невраховані кошти або інші активи не мають бути доступними. Згідно до S/RES/1737(2006), всі країни-члени ООН мають задіяти свої установи та можливості для запровадження цих заходів з заморожування активів і переконатися, що будь-які кошти або інші активи та економічні ресурси недоступні для таких визначених осіб чи суб'єктів, а також для таких, що діють від свого імені та на свій розсуд, або тих, що належать чи контролюються ними.

S/RES/1747(2007)

15. Згідно параграфу 4 S/RES/1747(2007), юрисдикції повинні поширювати заходи з заморожування активів, та економічні і фінансові заборони з параграфу 12 S/RES/1737(2006) на осіб або суб'єктів, перерахованих у Додатку I до S/RES/1747(2007).

Визначення

16. В межах цих рекомендацій FATF застосовуються наступні визначення, що далі приведені з метою прояснення:

(a) Термін *заморожування* відноситься до заборони переказу, конверсії, розміщення або руху коштів чи інших активів на основі та протягом часу діяльності компетентного органу влади або суду в рамках механізму заморожування. Заморожені кошти чи інші активи залишаються власністю особи(-об), або суб'єкта(-ів), які мають долю в цих визначених коштах чи інших активах на момент заморожування і можуть і далі управлятися фінансовою установою або іншими утвореннями, визначеними такими особами або суб'єктами до початку дій в рамках механізму заморожування.

(b) Фраза *кошти чи інші активи* означає фінансові активи, власність будь-якого виду, матеріальна чи нематеріальна, рухома чи нерухома, отримана будь-яким шляхом, та юридичні документи або інструменти в будь-якій формі, включаючи електронні або цифрові, засвідчене право на власність або долю в таких коштах або активах, включаючи, але не обмежуючись, банківські кредити, дорожні чеки, банківські чеки, грошові перекази, акції, цінні папери, облігації, платіжні доручення або акредитиви, і будь-яка доля, дивіденди або інший прибуток чи накопичення грошей внаслідок володіння такими коштами або активами.

(c) Фраза *визначені особи та суб'єкти* відноситься до осіб та суб'єктів визначених:

(i) Комітетом 1718 або Радою Безпеки ООН, у відношенні до S/RES/1718(2006); або

(ii) Комітетом 1737 або Радою Безпеки ООН, у відношенні до S/RES/1737(2006), S/RES/1747(2007) або відповідними резолюціями на їх виконання, і включають осіб та суб'єктів, перерахованих у додатках до S/RES/1737(2006) і S/RES/1747(2007).

(d) Вираз *фінансові заборони, що ґрунтуються на видах діяльності* відноситься до наступних видів діяльності, які юрисдикція має заборонити згідно Резолюції Ради Безпеки ООН S/RES/1737(2006), або які юрисдикція може вважати забороненими відповідно до Резолюції S/RES/1695(2006):

i) **S/RES/1695(2006):** відповідно до параграфу 4 Резолюції S/RES/1695(2006) переказ будь-яких фінансових ресурсів, що мають відношення до ракетних програм КНР або програм щодо зброї масового знищення;

ii) **S/RES/1737(2006)**: відповідно до параграфу 6 Резолюції S/RES/1737(2006) постачання до Ірану будь-якої технічної допомоги або навчань, фінансової допомоги, інвестицій, брокерських або інших послуг, переказ фінансових ресурсів або послуг, що відносяться до поставок, продажу, переказу, виготовлення або використання заборонених виробів, матеріалів, обладнання, товарів та технологій, що визначені у параграфах 3 та 4 Резолюції S/RES/1737(2006).

II. ЦІЛЬОВІ ФІНАНСОВІ САНКЦІЇ

Ідентифікація та визначення фізичних або юридичних осіб, які фінансують або підтримують поширення зброї масового знищення

17. З метою дотримання та реалізації превентивної мети відповідних Резолюцій Ради Безпеки ООН, юрисдикції повинні бути спроможними визначити будь-яку діяльність, що може бути підозрілою, та для країн – членів ООН – запропонувати визначити додаткових фізичних та юридичних осіб відповідним Комітетам ООН.

18. Юрисдикції повинні мати правові повноваження та процедури, та мають розглянути питання створення або визначення компетентного органу або органів для отримання та розгляду інформації зі всіх відповідних джерел, та для збору якомога більшої кількості ідентифікуючої інформації [3] щодо фізичних або юридичних осіб, стосовно яких є обґрунтовані підстави вважати, що вони відповідають наступним критеріям визначення:

(a) **Резолюція S/RES/1718(2006)**: Будь – яка фізична або юридична особа:

- 1) що залучена ядерної програми КНР, інших програм, що стосуються зброї масового знищення, та програм, що стосуються використання балістичних ракет, включаючи незаконні заходи;
- 2) що надають підтримку у здійсненні ядерної програми КНР, інших програм, що стосуються зброї масового знищення, та програм, що стосуються використання балістичних ракет, включаючи незаконні заходи;
- 3) що діє від імені або за дорученням будь-якої особи або суб'єкта, визначених у підпунктах 1 і 2 цього пункту; або

4) що перебуває у власності або під контролем, безпосередньо або опосередковано, будь-якої фізичної або юридичної особи, визначених у підпунктах 1 і 2 цього пункту.

(b) Резолюція S/RES/1737(2006): Будь-яка фізична або юридична особа:

1) що залучена до поширення ядерної діяльності Ірану або розробки систем доставки ядерної зброї;

2) що безпосередньо має відношення або надає підтримку поширенню ядерної діяльності Ірану або розробці систем доставки ядерної зброї;

3) що діє від імені або за дорученням будь-якої фізичної або юридичної особи, визначених у підпунктах 1 і 2 цього пункту; або

4) що перебуває у власності або під контролем, безпосередньо або опосередковано, будь-якої фізичної або юридичної особи, визначених у підпунктах 1 і 2 цього пункту, включаючи незаконні заходи.

19. Країни – члени ООН також повинні мати правові повноваження та процедури в межах правової системи, та повинні визначити уповноважений орган для:

1) надання пропозицій Комітету 1718 або Раді Безпеки ООН щодо визначення таких фізичних та юридичних осіб, які відповідають критеріям, встановленим Резолюцією S/RES/1718(2006), що наведені вище в параграфі 18; та

2) надання пропозицій Комітету 1737 або Раді Безпеки ООН щодо визначення таких фізичних та юридичних осіб, які відповідають критеріям, встановленим Резолюцією S/RES/1737(2006), що наведені вище в параграфі 18.

20. Повинні бути докладені всі зусилля для забезпечення формування визначень, що включають якомога більше унікальної ідентифікуючої інформації, яка може бути використана для розрізнення визначених фізичних або юридичних осіб та фізичних або юридичних осіб, на яких санкції не спрямовані. При внесенні пропозицій до ООН юрисдикції мають в повній мірі співпрацювати з юрисдикціями, які утримують цільові активи для того, щоб впевнитись, що санкції застосовані до належних сторін. До фізичних

або юридичних осіб, які мають однакові або схожі іменами з визначеними фізичними або юридичними особами, які випадково підпали під дію механізму заморожування, юрисдикції повинні застосовувати публічно відомі процедури розморожування грошових коштів та інших активів таких фізичних або юридичних осіб у найкоротші строки після того, як стало відомо, що такі фізичні або юридичні особи не є визначеними фізичними або юридичними особами.

Заморожування та заборона проведення операцій з грошовими коштами та іншими активами визначених фізичних або юридичних осіб

21. З метою дотримання та реалізації превентивної мети відповідних Резолюцій Ради Безпеки ООН, юрисдикції повинні мати відповідні повноваження та процедури для невідкладного заморожування грошових коштів та інших активів визначених фізичних або юридичних осіб, без попереднього попередження таких визначених фізичних або юридичних осіб. Закони або положення повинні вимагати від фізичних або юридичних осіб, що володіють такими грошовими коштами або іншими активами, дотримуватись заходів заморожування.

22. З метою дотримання та реалізації превентивної мети відповідних Резолюцій Ради Безпеки ООН, юрисдикції повинні забезпечити, що будь-які грошові кошти або інші активи захищені від доступу до них громадян або будь-яких фізичних або юридичних осіб в межах їхніх територій на користь або в інтересах визначених фізичних або юридичних осіб, доки не буде надано ліцензію, повноваження або повідомлення згідно Резолюцій Ради Безпеки ООН.

23. З метою сприяння відповідності заходам, наведеним у параграфах 21 та 22, юрисдикції мають визначати уповноважений орган або органи для:

- 1) забезпечення ефективної системи оприлюднення імен визначених фізичних або юридичних осіб та для невідкладного повідомлення таких імен фінансовому сектору та іншим високо ризиковим галузям одразу після їх визначення;
- 2) надання чітких інструкцій для допомоги приватному сектору, фінансовим установам та іншим фізичним або юридичним особам, які можуть володіти грошовими коштами або

іншими активами визначених фізичних або юридичних осіб, при виконанні ними своїх обов'язків щодо дотримання заходів заморожування; та

3) ефективного моніторингу та запровадження відповідності заходам, наведеним у параграфах 21 та 22, включаючи слідство та накладення цивільних, адміністративних або кримінальних санкцій за недотримання таких заходів.

24. Якщо банк або іншу фінансову установу визначено як таку, на яку мають бути накладені фінансові санкції, юрисдикція має прийняти додаткові заходи та заходи безпеки для того, щоб: 1) впевнитись, що санкції накладено ефективно та суворо; 2) запобігти будь-яким забороненим платежам; 3) вберегти права невинних третіх осіб; та 4) здійснювати міжнародне співробітництво з іншими уповноваженими органами в межах їхніх компетенцій. Юрисдикція також може забажати розгляду заходів по запобіганню витоку активів. Додаток до цих рекомендацій наводить детальні інструкції щодо таких додаткових заходів та заходів безпеки.

Звітування після заморожування та розслідування

25. Юрисдикції повинні забезпечити, що інформація доступна від приватного сектору щодо заморожування грошових коштів та інших активів визначених фізичних або юридичних осіб ефективно використовується відповідними органами шляхом:

a) розробки процедур в межах їх компетенції, щоб впевнитись, що уповноважені органи отримують, надають та використовують інформацію, отриману від приватного сектору щодо заморожування грошових коштів та інших активів, включаючи міжнародний обмін такою інформацією в прийнятних межах; та

b) в прийнятних межах, забезпечення мінімального зворотного зв'язку та розвитку діалогу з фінансовими установами, що відображає наскільки фінансова інформація щодо заморожених грошових коштів та інших активів використовувалась для підтримки заходів проти фінансування розповсюдження зброї масового знищення.

Виключення зі списку, розморожування та надання доступу до заморожених грошових коштів та інших активів

26. Юрисдикції мають запровадити публічно відомі процедури для розгляду запитів з приводу виключення зі списків, які ґрунтуються на відповідності певним критеріям, які узгоджені з міжнародними зобов'язаннями та загальновизнаними правовими принципами. Для фізичних або юридичних осіб, визначених Резолюцією S/RES/1718(2006) такі процедури мають бути прийняті Комітетом 1718 згідно будь-яких застосовуваних основних принципів або процедур. Для фізичних або юридичних осіб, визначених Резолюціями S/RES/1737(2006) та S/RES/1747(2006) такі процедури мають бути прийняті Комітетом 1737 згідно будь-яких застосовуваних основних принципів або процедур. Взагалі, виключення зі списків може бути прийнятним, якщо фізичні або юридичні особи більше не відповідають критеріям включення до списку, встановленим Резолюцією S/RES/1718(2006), та Резолюцією S/RES/1737(2006) як це зазначено у параграфі 18 цих рекомендацій. Слід відзначити, що юрисдикція не може виключити зі списку осіб, які не були виключені зі списку ООН.

27. Юрисдикції повинні невідкладно розморозити грошові кошти та інші активи фізичних або юридичних осіб, які були виключені зі списку.

28. Якщо юрисдикції виявляють грошові кошти та інші активи, призначені на основні та непередбачені видатки, або на оплату зобов'язань, що виникли раніше дати визначення відповідної сторони, які мають бути заморожені відповідно до зобов'язань за Резолюціями S/RES/1718(2006) або S/RES/1737(2006) та S/RES/1747(2006), юрисдикції повинні надати доступ до грошових коштів та інших активів згідно процедур, встановлених Резолюціями S/RES/1718(2006) та S/RES/1737(2006). Слід зауважити, що такі процедури вимагають від країни – члена ООН повідомляти Комітет ООН про намір надати доступ до таких грошових коштів або інших активів. Доступ до заморожених грошових коштів або активів, призначених на основні або непередбачені видатки, не може бути наданий у випадку негативного рішення відповідного Комітету ООН.

29. Якщо положення параграфу 28 включають грошові кошти або інші активи, що перебувають у володінні або користуванні визначених фінансових установ, юрисдикції повинні вжити додаткові заходи та заходи безпеки для забезпечення проведення лише дозволених платежів. Додаток до цих рекомендацій містить додаткові інструкції стосовно таких додаткових заходів та заходів безпеки.

30. Юрисдикції повинні передбачити механізм за допомогою якого фізична або юридична особа, яка є ціллю механізму замороження, може оскаржити даний захід на основі його перегляду компетентними органами або судом.

III Фінансові заборони основані на діяльності

31. Юрисдикції повинні виконувати дані зобов'язання для забезпечення дотримання фінансових заборон залежно від виду діяльності, зазначених в параграфі 6 Резолюції Ради Безпеки ООН 1737 (2006). В такому випадку юрисдикції повинні прийняти до уваги рекомендації адресовані до фінансових установ стосовно:

(a) ідентифікації клієнтів, фінансових продуктів та послуг, операцій, які становлять підвищений ризик отримання фінансовими установами фінансових заборон, які містяться в параграфі 6 Резолюції Ради Безпеки ООН 1737 (2006).

(b) розвитку належного та ефективного контролю для зменшення цих ризиків, шляхом більш ретельної обробки інформації та моніторингу, якщо необхідно.

Консультація з фінансовими установами щодо розробки таких рекомендацій може поліпшити процес їх застосування та підвищити ефективність їх імплементації.

32. FATF співпрацюватиме з юрисдикціями для визначення, вдосконаленням та обміну інформацією, необхідною для розвитку та застосування рекомендацій наведених у параграфі 31, зокрема:

(a) розробка поняття «технічна допомога» або «навчання», «фінансова допомога» та «інвестиції», «брокерська справа» або інші послуги для узгодження з параграфом 6 Резолюції Ради Безпеки ООН 1737 (2006);

(b) визначення фінансових установ щодо збору та виступаючи від імені клієнта (наприклад, імпортер, експортер та посередник), та прийняти до уваги тип фінансових продуктів або послуг, які використовувалися в операції (наприклад, акредитив, електронні перекази та відкриття рахунків);

(с) визначення зобов'язань фінансових установ щодо збору та подальшого використання інформації, яка потенційно відноситься до фінансових заборон залежно від виду діяльності;

(d) визначення механізмів, які можуть бути використані для отримання додаткової інформації (наприклад, безпосередня розвідка, контроль за експортом інформації) доступної фінансовим установам для полегшення визначення рівня ризику розповсюдження фінансування більш ефективно; та

(е) розробити список відповідних показників, пов'язаних з розповсюдженням фінансування та застосування в інших типологіях для кращого усвідомлення загрози від розповсюдження фінансування зброї масового знищення.

FATF продовжить зосереджувати свою увагу на цих питаннях і проаналізує всі зазначені зауваження для визначення можливості їх реалізації та вдосконалення застосування з метою більш ефективної роботи юрисдикцій при здійсненні своїх зобов'язань щодо фінансових заборон параграфу 6 Резолюції Ради Безпеки ООН 1737 (2006).

IV Подальше вивчення розширених заходів боротьби з розповсюдження зброї масового знищення відповідно до Резолюції Ради Безпеки ООН 1540 (2004).

33. В параграфі 2[4] та 3[5] Резолюції Ради Безпеки ООН 1540(2004) обов'язкової VII частини зазначаються зобов'язання, які потребують додаткової перевірки FATF.

34. Резолюція Ради Безпеки ООН 1673(2006) повторює вимоги Резолюції Ради Безпеки ООН 1540(2004) та визначає важливість повного виконання всіма юрисдикціями даної Резолюції, зокрема забезпечення щодо фінансування розповсюдження зброї масового знищення.

35. ФАТФ співпрацюючи з Комітетом 1540 ООН надалі зосередить свою увагу на:

(a) визначенні загрози фінансування розповсюдження зброї масового знищення, що постала на даний момент;

(b) аналізі ефективності існуючих засобів визначення рівня загрози фінансування розповсюдження зброї масового знищення;

(c) визначенні заходів (наприклад, ї заходи криміналізації, збільшення санкцій, фінансові заборони відповідно до діяльності особи чи організації або контроль чи аналіз використання фінансової розвідки), які можуть розглядатися при боротьбі з фінансуванням розповсюдження зброї масового знищення в межах існуючого Резолюції Ради безпеки ООН, зокрема Резолюція Ради безпеки ООН 1540(2004).

ДОДАТОК

ФІНАНСОВІ САНКЦІЇ ПРОТИ ФІНАНСОВИХ УСТАНОВ, ВИЗНАЧЕНИХ РЕЗОЛЮЦІЯМИ РАДИ

БЕЗПЕКИ ООН ЩОДО ЗАПОБІГАННЯ

РОЗПОВСЮДЖЕННЮ ЗБРОЇ МАСОВОГО ЗНИЩЕННЯ

I. ВСТУП

1. Виникають додаткові питання, коли банк або інша фінансова установа визначена як така, що підпадає під фінансові санкції. Цей додаток стосується випадку з визначеним банком у частині, що стосується Резолюцій Ради Безпеки 1737/1747. Подібні дії застосовуються по відношенню до інших визначених фінансових установ.

2. Коли фінансові санкції неминучі, компетентні установи можуть на свій розгляд вжити інших регуляторних заходів, у рамках своїх законних повноважень, для запобігання втрати активів і загальним ризикам фінансових та платіжних систем і зберегти положення добросовісного співробітництва.

3. Запроваджуючи фінансові санкції проти визначеного банку, компетентні установи повинні забезпечити, що санкції є достатньо ефективними та строгими для нових банківських установ та заборони незаконних платежів. Користуючись надійними

інструментами, установи повинні прагнути захистити, наскільки це можливо, треті сторони від впливу санкцій, наприклад, застосовуючи виключення, які дозволяють здійснення платежів по контрактах, укладених до визначення банку. Такі платежі, однак, повинні, уважно спостерігатися.

4. Застосування фінансових санкцій впливає на ліквідність та/або платоспроможність визначеної фінансової установи, підвищує ризик виникнення банкрутства з часом і дає підстави для зрозумілої стурбованості. За таких обставин, банкрутство або схожі процедури, передбачені юрисдикцією, повинні бути застосованими у відповідності з національним законодавством і задовольняючи вимоги фінансових санкцій. Це може передбачати призначення управляючого або аудитора.

II. ЗАСТОСУВАННЯ САНКЦІЙ

5. Після того як банк визначений, компетентні установи повинні якомога швидше застосувати фінансові санкції. При цьому їм слід невідкладно зробити наступні кроки:

(a) **Установити, чи знаходиться визначений банк в їх юрисдикції.** Банк може знаходитись в даній юрисдикції внаслідок заснування філіалу в ній або по причині володіння чи контролю суб'єкта даної юрисдикції (наприклад дочірньої компанії). Установа також повинна установити, чи має визначений банк рахунки в банку, що знаходиться на її території.

(b) **Розглянути, наскільки визначення банку спричинить належні і своєчасні дії з боку голови банку або топ-менеджменту, і вирішити, чи спричинить визначення банку інші регуляторні питання,** такі як систематичні ризики (наприклад, збитки інших банків

ДОДАТОК

від протилежного ефекту) або інші впливи на ринок (наприклад вилучення вкладів з банку або можливі порушення в платіжних системах). Таке вирішення може привести установи до можливого призначення управляючого або аудитора, або до іншої належної дії.

III. ПЛАТЕЖІ, ЗРОБЛЕНІ ВИЗНАЧЕНИМ БАНКОМ

6. Визначеним банком не можуть здійснюватися платежі, окрім випадків, коли це дозволено компетентними установами, які запроваджують фінансові санкції.

7. При наданні дозволу на основі відповідної Резолюції Ради Безпеки ООН, компетентні установи повинні вирішити:

(a) Які платежі в принципі мають бути дозволеними; та

(b) Які заходи повинні бути вжиті при видачі дозволу, що гарантували б, що тільки дозволені платежі будуть здійснені, включаючи проведені види спостереження та перевірки.

A. Захисні заходи

8. Компетентні установи мають вжити строгих захисних заходів, щоб переконатись, що здійснені тільки дозволені платежі. Вони повинні включати, як мінімум:

(a) Попередній перегляд всіх платежів, здійснених банком в рамках дозволу, наданого компетентною установою або, якщо дозволено законодавством, незалежними органами, таких як аудитори, що діють по на прохання компетентної установи та під її наглядом.

(b) Регулярні звіти банку, підтверджені управляючим/аудитором, якщо такий є в наявності, компетентній установі по всіх платежах, здійснених та отриманих банком.

B. Платежі по попереднім контрактам

9. Компетентні установи повинні прийняти рішення, як управляти платежами, що відносяться до попередніх контрактів.

10. Наприклад, параграф 15 S/RES/1737(2006) встановлює, що заходи з запровадження санкцій не повинні заважати визначеній фізичній чи юридичній особі здійснювати платежі згідно контрактам, укладеним до внесення в список фізичної чи юридичної особи, якщо установи відповідних держав визначили, що контракт не розповсюджується на товари, підтримку або послуги, заборонені Резолюцією і що платіж не призначений, прямо чи побічно, визначеній особі чи суб'єкту. Це включає перекази коштів між головним офісом,

філіалами або рахунками банку, необхідними для таких платежів. Згідно параграфу 15 S/RES/1737(2006), держави повинні повідомити Комітет з Санкцій ООН про свій намір дозволити платежі по попереднім контрактам за 10 робочих днів перед видачею дозволу.

ДОДАТОК

11. Для того щоб запобігти створенню нової банківської установи визначеною фінансовою установою, країни не повинні дозволяти платежі по дискреційним послугам, таким як овердрафти або дозвільним послугам, оскільки визначена фінансова установа не може надалі виступати учасником майбутніх комерційних контрактів^[6].

12. Компетентні установи повинні прийняти рішення, чи попередні контракти, які були змінені після визначення відповідного банку повинні вважатися як такі, що є попередніми до запровадження санкцій (наприклад поновлення оренди), або зміни в контракті є достатньо суттєвими для того щоб вважати контракт новим. Компетентні установи не повинні забувати, що треті сторони можуть вважати за краще співпрацю з іншими фінансовими установами.

13. У випадку, коли визначена юридична особа має філію, компетентна установа, під дію якої він підпадає може дозволити визначеній юридичній особі перевести кошти між філіями або офісами задля того, щоб

14. здійснити належні платежі третім сторонам по попереднім контрактам, від свого імені або від імені головного офісу. В цьому випадку, компетентна установа юрисдикції, в якій розташована філія, повинна приділити належну увагу при видачі такого дозволу.

С. Інші платежі: Основні та непередбачені витрати

15. Резолюція ООН 1737 передбачає запобігання відкриттю визначеним банком нового підприємства, і компетентні установи повинні враховувати це при прийнятті рішень про дозволи на здійснення нових платежів.

16. Однак, компетентні органи можуть розглядати можливість надання дозволу на здійснення певних основних та непередбачених витрат, які не створюють нових

банківських зобов'язань, але є необхідними з метою гарантування належного згортання банківських зобов'язань по попереднім контрактам по відношенню до третіх сторін, що добросовісно виконують свої зобов'язання, включаючи невизначених власників рахунків.

17. Запити по основним витратам вимагають відсутності негативного рішення Комітету по Санкціям ООН, а додатковим витратам – попереднього ухвалення Комітетом.

(i) Основні витрати

18. У Резолюції 1737 Ради Безпеки ООН, параграф 13(a) вказує, що заходи з санкцій не стосуються коштів, інших фінансових активів або економічних ресурсів, які відповідні держави визначили як необхідні для основних витрат, включаючи, приміром, сплату за

ДОДАТОК

оренду або заставу, зарплату, податки, страхові премії, комунальні платежі або ж винагороду за професійну діяльність, наприклад, юридичні послуги.

(ii) Непередбачені витрати

18. У Резолюції 1737 Ради Безпеки ООН, параграф 13(b) вказує, що заходи з санкцій не стосуються коштів, інших фінансових активів або економічних ресурсів, які відповідні держави визначили як необхідні для непередбачених витрат і які ухвалив Комітет ООН з Санкцій.

19. Непередбачені витрати включають, між іншим, будь-які витрати, пов'язані з допоміжними операціями дочірнього підприємства або філіалу банку, не згаданими в параграфі 15 Резолюції Ради Безпеки ООН, які необхідні для належного згортання банківських зобов'язань по попереднім контрактам по відношенню до третіх сторін, що добросовісно виконують свої зобов'язання або для витрат, необхідних для захисту таких третіх сторін. Приклади таких непередбачених витрат можуть включати:

(a) Витрати у зв'язку з допоміжними операціями, необхідними щоб дозволити банку відокремити або перемістити свої активи всередині банківської групи або з інших

фінансових установ (наприклад, транзакції з метою впорядкування валютних резервів для відокремлення або переміщення активів);

(b) Дозвіл дочірній компанії, у доречних випадках, зарахувати собі заморожені активи основного банку, які знаходяться на балансі дочірньої компанії;

(c) Витрати у зв'язку з певними операціями з обміну іноземної валюти з метою надати банку можливість виконання своїх зобов'язань (наприклад, дозвіл платежу по попереднім контрактам у валюті, що є обов'язковою згідно контракту);

(d) Виплати управляючому або аудитору.

IV. ПЛАТЕЖІ ВИЗНАЧЕНОМУ БАНКУ

20. Параграф 14 S/RES/1737(2006) дозволяє здійснювати платежі на заморожені рахунки визначеної фізичної чи юридичної особи за умови, що платіж здійснюється по попередньому контракту, угоді або зобов'язанню. Треті сторони не потребують отримання дозволу від компетентної установи на здійснення таких платежів, оскільки він здійснюється на заморожений рахунок.

21. В принципі, компетентним установам слід дозволяти такі платежі, за умови, що вони здійснюються по попереднім контрактам, угодам або зобов'язанням і не створюють нових банківських зобов'язань, оскільки це допомагає банку виконувати свої попередньо прийняті зобов'язання по відношенню до третіх сторін. Однак, компетентні установи повинні пересвідчитись, що платежі, які надходять до банку,

ДОДАТОК

належним чином заморожено, так само як існуючі активи банку, і підпадають під уважне спостереження і перевірку компетентними установами.

V. СПІВРОБІТНИЦТВО МІЖ ЮРИСДИКЦІЯМИ

22. Юрисдикції, в яких знаходяться філії або дочірні підприємства визначеного банку повинні співпрацювати одна з іншою з метою гарантування того, що санкції застосовуються належним чином поміж юрисдикціями.

23. Повинні бути зроблені кроки до більш широкого співробітництва між компетентними установами щодо платежів до та від визначених банків, які перетинають межі юрисдикцій. Метою є гарантування того, що дозволені платежі можуть здійснюватись якомога ефективніше, залишаючись під належним контролем, (фіксуванням і спостереженням) і що будь-які заборонені платежі оперативно ідентифікуються і зупиняються. Співробітництво між юрисдикціями може включати координовані повідомлення про виключення до Комітету ООН з Санкцій.

[1] Коли Рада Безпеки діє згідно Глави 7 Уставу ООН, Країни-Члени зобов'язані виконувати прийняті рішення (див. Статтю 25 Уставу ООН).

[2] Див. параграфи 3-4 S/RES/1737(2006) для перегляду перерахованих заборонених виробів, матеріалів, обладнання, товарів і технологій.

[3] Відповідна ідентифікуюча інформація може включати, але не обмежується: альтернативні імена та написання, дату народження, адресу, національність та ідентифікаційні або паспортні дані.

[4] Параграф 2 Резолюції Ради Безпеки ООН 1540 (2004): *також постановляє*, що всі держави відповідно до своїх національних процедур приймають та ефективно застосовують відповідні закони, які забороняють будь-якому недержавному суб'єкту виробляти, купувати, володіти, розробляти, перевозити, передавати або застосовувати ядерну, хімічну або біологічну зброю та засоби її доставки, як з метою застосування в терористичних цілях та і в спробі взяти участь у будь-яких вищезазначених діях, брати участь в якості спільника, надавати їм допомогу або здійснювати їх фінансування.

[5] Параграф 3(d) Резолюції Ради Безпеки ООН 1540 (2004): *також постановляє*, що всі держави приймають та застосовують всі ефективні заходи з метою встановлення національного контролю попередження розповсюдження ядерної, хімічної та біологічної зброї та засобів їх доставки, зокрема шляхом встановлення належного контролю над матеріалами, що мають до них відношення і з цією метою мають:

(d) встановлювати, вдосконалювати, переглядати та підтримувати на національному рівні належний ефективний контроль над експортом та транскордонним переміщенням таких предметів, зокрема належних законів та нормативних актів щодо контролю за експортом, транзитом, транскордонними переміщеннями та реекспортом, та здійснювати заходи контролю за наданням засобів та послуг, що мають відношення до такого експорту та транскордонного переміщення, зокрема, фінансування та транспортування, які б сприяли розповсюдженню, а також встановлювати заходи контролю за кінцевим користувачем, та встановлювати та застосовувати відповідні заходи кримінальної та цивільної відповідальності за порушення таких законів та нормативних актів в сфері експортного контролю.

[6] Цей захід не повинен розглядатися фінансовою установою як підстава для відмови сплати по боргам третім сторонам.